

2/2014

Milí spoluobčané,

rád zapřádám rozhovory o počasí, neboť tak je možno se snadno shodnout, jak je, jak by být mělo, jak bychom chtěli, aby bylo. Jsou to snadné rozhovory, neboť s počasím nic nenaděláme a konec konců je jak má být. Máj byl i studený, slibující ve stodolách ráj, ani pasákům hůl neměla moc příležitosti oschnout, jak vyžadují pranostiky. Se stejnou oblibou ale vedu s občany rozhovory o tom jak je, jak by mělo být, či jak bychom chtěli, aby bylo, o záležitostech obecních, které na rozdíl od počasí jsou v našich rukách, jen je třeba pro ně nalézt vůli a podporu.

Možnosti obce závisí samozřejmě na její finanční situaci. V tomto směru je nám nyní poměrně hej. Na začátku funkčního období současného zastupitelstva jsme přebírali úřad se sumami na obecním účtu lehce nad nulou, nyní se stabilně pohybujeme nad jedním miliónem. To nám dává výrazně lepší možnosti věnovat tyto prostředky nejen do různých oprav, ať akutních nebo dlouhodobě připravovaných, ale i významněji investovat do nových projektů. Obec nyní nežije tak říkajíc od výplaty k výplatě a zůstatek na obecním účtu ve výši 20% ročního rozpočtu odpovídá standardům dobrého hospodaření. Nemusíme rozprodávat obecní majetek, můžeme i finančně náročnější projekty realizovat z vlastních prostředků, ale především připravovat technickou dokumentaci pro větší investiční akce, která je vždy nezbytnou podmínkou pro případné

využívání různých dotačních příležitostí. A že těch námětů na projekty nemáme málo, se můžete přesvědčit v databázi projektů na obecních internetových stránkách.

Jako důležitý projekt se nám například nyní jeví instalace ústředního vytápění do budovy č. 56, tak zvané nadace. S úpravou bytů v prvním patře této budovy jsme již začali, podle projektu jsme vyboursali některé příčky, snížily se a zateplily stropy, připravujeme výměnu oken. Kolem dalších úprav a využití nadace je však třeba ještě mnohé zvážit. Někteří z Vás jistě již využili možnost seznámit se se studií využití této budovy zpracované architekty a tato studie nabízí využít první patro pro kvalitní byty a přízemí pak pro zdravotní středisko a společenský prostor. Potenciál sklepních prostor vyžaduje větší míru fantazie, ale zase není těžké si představit, jak tam jsou místo dosavadních zakrámovaných sklípků třeba klubové místnosti, řemeslné dílny a podobně. Slyším námitku, že v obci máme pěkné zdravotní středisko, skoro něco jako ordinaci v růžové zahradě, ale využívá prostor v budově školky z dob, kdy bylo málo dětí. Nyní se ukazuje, jak moc by je školka potřebovala, třeba aby děti nemusely stolovat v jakési chodbičce a podobně. Na problematickou prostorovou situaci upozorňuje ve své zprávě i inspekce, která ve škole a školce nedávno proběhla. Umístění zdravotního střediska uvnitř areálu školy a školky

je zkrátka neorganické a nabízející se možnost v budově nadace je proto velmi lákavá. A společenský prostor? Kdo zažil třeba poslední vítání občánků v čítárně na obecním úřadě jistě ví, o jakých potřebách mluvím. Vždyť i na veřejná zasedání zastupitelstva abychom pomalu prodávali místenky v předprodeji. Pro rozvoj společenského života v obci je vhodný prostor pro setkávání jakéhokoliv druhu nutnou podmínkou a musí to být přitom prostor, který svým vybavením a celkovou atmosférou k takovým setkáváním vybízí a dodává vhodnou atmosféru. Vráťím se znovu k budově nadace. Je to svým způsobem v obci výjimečná budova a to jak svojí architektonickou hodnotou, zachovalými stavebními prvky, tak i odkazem, který se k ní váže. Jinou takovou, kromě kostelů, v obci nemáme. Současnému zastupitelstvu se ještě závčas podařilo stáhnout tuto budovu z nabídky k prodeji a následně ji vyhlásit památkou místního významu. Věřím tedy, že zastupitelé a potažmo občané obce podpoří snahy o postupnou citlivou rekonstrukci respektující jak historický odkaz, tak možnosti pro rozvoj společenského života v obci. V opačném případě bychom neobstáli nejen před svým svědomím, ale ani před úřady, které v rámci státní správy dbají nad vhodností a přijatelností konkrétních stavebních úprav.

Další zajímavé téma je místní vodní nádrž. Několika brigádám organizovaným v minulém a letošním roce se

podařilo vyrvat ji ze spárů pralesa, kdy hrozilo, že rozrůstající se náletové dřeviny nádrž zcela rozruší. Nyní je nádrž zhruba vyčištěná, zhruba nově vyspárovaná a je třeba dotáhnout technicky náročnější stabilizaci čelní stěny nádrže a obnovu výpustě. Jsou ale ještě dva problémy, které bude třeba překonat. Dosavadní, lépe řečeno dřívější zdroj vody ze studny zemědělského sdružení již není možné využívat, studánka ve stráni není dostatečně vydatná, voda z veřejného vodovodu je neúnosně drahá. Zbývá neefektivnější řešení, zase ovšem náročné na počáteční investici, a sice vybudování vlastní studny v blízkosti nádrže. Byl by to nezávislý zdroj vody pro požární nádrž ale i pro občany obce. Nechci zde rozvíjet představy o možném využití všech současných pramínků pode vsí a vody z čističky, které by se nechaly svést a přírodním způsobem vyčistit, elektřinou ze solárních panelů pak přečerpat do nádrže. To někdy příště. Nyní diskuse v zastupitelstvu, které se v této záležitosti ve své většině chová velmi zdrženlivě, dospěly k rozhodnutí vyhlásit místní referendum. To by mělo odpovědět na dvě otázky. Souhlasíte, aby obec pokračovala v obnově vodní nádrže? Souhlasíte s vybudováním vlastního obecního vrtu jako zdroje vody pro tuto nádrž? Věřím, že občané formu referenda přijmou a udělí tak zastupitelstvu silný mandát pro další konání v této věci.

Ve zkratce nyní připomenu další dění v obci. Již jste jistě všichni zaregistrovali, že na obecním úřadě nyní nově provádíme ověřování dokumentů a podpisů, tak zvanou vidimaci a legalizaci. Je to služba, na kterou naši občané dlouho čekali a kdy nyní naše úřednice po absolvování příslušného studia a

složení zkoušky může tuto činnost vykonávat. V jarních měsících proběhla revize stavu kanalizačního potrubí v celé obci a sice způsobem televizního monitorování samochodnou kamerou. Kamera prolezla doslova každý metr potrubí a vše je zaznamenáno v paměti počítače. Ukázka protokolu o této revizi je na internetových stránkách obce. Podstatné je zjištění, že stav kanalizace je uspokojivý, kromě jednoho úseku u Kolářů, který bude třeba opravit. Ale i to se dnes dělá způsobem bez výkopů, něco jako když vám laparoskopicky operují žlučník. Po poměrně dlouhých diskusích jsme se rozhodli zakoupit několik hracích prvků pro děti a instalovat je u sokolovny. Proč ty dlouhé diskuse? Na první pohled jsou ceny hracích prvků pro dětská hřiště vysoké. Ale jedná se o certifikované výrobky pro veřejně přístupná místa a zde rozhodně není radno postupovat způsobem „uděláme si sami“. Zastupitelé uslyšeli snad až na argument, že cena 100 000,- Kč na hrací prvky je přeci jenom „pouhou“ jednou padesátinou ročního rozpočtu obce a to bychom do našich dětí snad investovat mohli. Bez problému zastupitelstvem prošlo zřízení kolumbária na hřbitově ve formě jakýchsi stavebnicových prvků. Na příštím zasedání zastupitelstva také budeme schvalovat příspěvek fotbalovému klubu na rekonstrukci šaten a ostatního zázemí na hřišti. Žádost o dotaci na takovou rekonstrukci z prostředků Středočeského kraje nebyla podpořena, a tak jsme našli prostředky v obecním rozpočtu. Rekonstrukce se uskuteční v letních měsících. Během léta také proběhne rekonstrukce zdi kolem katolického kostela. Na tuto akci získala dotaci Římskokatolická farnost, kdy žádost

a ostatní administraci projektu jsme zařizovali na OÚ. Již před časem zastupitelé odsouhlasili příspěvek obce na tento projekt ve výši 90 000,- Kč. Vycházeli jsme z toho, že zeď kolem kostela je významným stavebním a estetickým prvkem v obci a její oprava v podstatě je pokračováním projektu z dřívějších let „U nás na vsi“, realizovaným přes Místní akční skupinu Vyhličky.

V průběhu léta bychom chtěli uskutečnit jakousi přehlídku dokumentárních či naučných filmů, které se podařilo shromáždit v rámci projektu Učíme se filmem a které se věnují různým aspektům života na venkově. Jde mnohdy o velmi zajímavé filmy, které v kině ani v televizi neuvidíte a které mají potenciál rozproudit věcnou diskusi o problematice venkova také u nás. Představa je taková, že vždy ve středu (?) večer, u sokolovny či v sokolovně promítneme dva až tři filmy zaměřené na problematiku života na venkově. Vstup volný, prostředí neformální, občerstvení v rozsahu, informace o konání upřesníme. Během léta se také sejdeme na prvním veřejném projednávání nového územního plánu obce, ti co se rozhodnou ucházet se o Vaše hlasy v blížících se komunálních volbách jistě budou pracovat na svých volebních programech, takže se dá očekávat léto plné tvořivé atmosféry.

Nastává čas prázdnin, který pro mnohé z nás představuje proměnu běžného denního stereotypu, příležitost obnovit své síly, dělat věci, na které není jindy čas. Přejí Vám všem, abyste měli možnost všech těch nabídek léta využít a především našim dětem hezké prázdniny.

Jan Čermák, starosta

Vlčí příběh

Už jste slyšeli o tom, že se k nám na území Česka zase vrací vlci? A co byste dělali, kdybyste takového vlka potkali v lese na procházce? Myslím, že většina z nás by vzala nohy na ramena a utíkala, co by nám nohy stačily. Ale já bych vám teď ráda vyprávěla příběh o vlkovi, kterého by nejjeden z nás rád potkal. Tak se pohodlně posadte a pozorně čtěte.

Kdysi dávno žil poblíž vesničky Nebužely jeden osamělý vlk. Lidé o něm vyprávěli nejrůznější historky, kdo ví, která nesla stopy pravdy, nebo která byla jen výmyslem bujné fantazie vypravěče. Ale znám příběh, který se v naší rodině vypráví už mnoho desítek let, a je prý skutečně pravdivý.

V té době žil v Nebuželích mladý chlapec jménem Kryšpín. V mnoha ohledech byl stejný jako ostatní chlapci jeho věku, jen v jednom se lišil. Nechtěl se jen tak smířit s tím, že bude celý život jen tvrdě pracovat na poli a dít bídu s nouzí. Věřil, že existuje řešení, které by mu pomohlo splnit si své sny a ještě se královsky postarat o své rodiče, kteří o něj celý život s láskou pečovali.

Jednou večer doma, jak bylo dříve zvykem, si vyprávěli nejrůznější příběhy. Začal vyprávět dědeček, který znal snad tisíce povídek, pohádek, legend a všeho možného. Než začal vyprávět, důrazně zvolal, že tento příběh je opravdu pravdivý. Celá rodina se potichu uchechtla, protože dědeček toto říkal u každé druhé báchorky. Když ale začal povídat, Kryšpín hltal každé jeho slovo a snad ani nedýchal. Byl to příběh o osamělém vlkovi, který žije hluboko v lesích, a kterého vidělo jen několik málo vyvolených. Skutečně myslím vyvolených, protože toto setkání nebylo jen tak obyčejné setkání.

Když už se někdo s vlkem střetl a přemohl svůj strach a neutekl, stalo se něco výjimečného. Vyvoleným se změnil celý život a to k dobrému. Tito lidé měli za krátko po setkání vše, bohatství, zdraví a lásku.

Kryšpín byl jako opařený. Nemohl příběh o vlkovi dostat z hlavy. Celou noc nespál a přemýšlel, zda je to skutečně tak jak vyprávěl dědeček. Ráno šel za ním a chtěl vědět, zda osamělý vlk existuje. Dědeček mu s vážnou tváří řekl, že ano. Před lety se prý sám vydal do lesů, aby ho našel. Ale vlk si prý sám vybírá komu se zjeví a dědeček to štěstí bohužel neměl. Kryšpín neváhal už ani minutu, byl rozhodnutý vydat se do lesů a vlka najít. Dědeček z Kryšpínova pohledu pochopil co má kluk za lubem a jen se pousmál. Poplácal ho po rameni a popřál mu hodně štěstí.

Kryšpín byl celý natěšený, rozhodl se, že vyrazí ještě téhož dne. Sbalil si jen pár nejn nutnějších věcí, rozloučil se s plačící maminkou a vyrazil na cestu. Chlapec si byl jistý, že vlka určitě najde, přeci to nemůže být tak těžké. Myslel si, že se bude pár dní procházet lesem, potká osamělého vlka, vrátí se domů a bude si žít jako král.

Jenže Kryšpínova pouť netrvala jen pár dní. Jednou ráno když ho probudila krutá zima a déšť si uvědomil, že bloudí v hlubokých lesích už několik týdnů. Byl unavený, hladový a bylo mu čím dál chladněji, protože se neúprosně hlásila zima o slovo. Kryšpín začal propadat beznaději. Nevěděl jak dál, pokračovat ve své snaze najít vlka nebo se vrátit domů a žít svůj chudý, obyčejný život. Když už zase bloumal po lese půl dne, zahlédl v dálce jeskyni a řekl si, že si tam chvilku odpočine. Rozdělal si oheň, aby se ohřál. Bylo mu příjemně teplo a začal pře-

mýšlet, co dál. Dědeček přeci říkal, že vlka nelze najít, že si vybírá, komu se zjeví. Ale jak ho přilákat? Nevěděl. Jak tam tak seděl u ohně, tak si uvědomil, jak moc mu chybí jeho rodiče, sourozenci, dědeček a přátelé. Najednou měl jasno, ráno se vrací zpátky domů, vlk nevlk. Upřímně si uvědomil, jak se ve skutečnosti měl dobře, má milující rodinu, střechu nad hlavou a do úst měl vždy taky co dát. Jak mohl být tak hloupý a všechno to opustit kvůli nějaké praštěné báchorce. Byl na sebe tak naštanovaný a rozčilený, že se chtěl hned sebrat a utíkat domů. Byl ale zesláblý a pomalu už se stmívalo. Nakonec se uklidnil a usnul.

Ráno, když se vzbudil, tak ohniště ještě doutnalo. Kryšpín se protáhl a už se těšil až vyrazí na cestu zpět. Když vykoukl z jeskyně čekalo ho sněhové překvapení. Přes noc napadl sníh a Kryšpín si opět potvrdil, že je skutečně nejvyšší čas vrátit se zpět. Vydal se tedy na cestu.

Po nějaké době, co už byl na cestě, mu začaly mrznout nohy, ruce i uši. Trochu se schoulil, sklopil hlavu, aby mu nefoukalo pod kabát. Jak koukal pod sebe, tak si ve sněhu všiml dalších lidských stop. Nejprve si myslel, že je někdo poblíž a trochu se zardoval, že bude mít na zpáteční cestě společnost. Rozhlédl se kolem sebe, ale nikoho neviděl ani neslyšel. Po chvilce mu však došlo, že jsou to jeho stopy a že chodí stále dokola. Začal skutečně propadat panice, zabloudil a nevěděl kudy kam a měl strach, že do dalšího rána nepřežije a umrzne. Co teď? Zavřel oči a usilovně si přál nějaké řešení. Když znovu oči otevřel, viděl ho. Obrovského, krásného, hnědého vlka. V tu chvíli by se v Kryšpínovi krve nadořezal. Chtěl utéct, ale

věděl, že by daleko neutekl. Byl unavený a zmrzlý. Nezbylo mu nic jiného než čekat, zda ho vlk roztrhá nebo se stane zázrak. Pak se Kryšpín narovnal a pohlédl na to obrovské zvíře. Vlk měl neskutečně hluboký a moudrý pohled. Kryšpín byl jako v transu, viděl svůj život tak krásný, plný bohatství, zdraví a lásky, že se to zdálo být jen jako sen. Zdálo se, že na sebe ti dva hledí snad věčnost. Kryšpín se po chvilce jakoby vzbudil z krásného snu, zamrkal a zjistil, že vlk je pryč. Stál tam jako kůl v plotě a nevěděl, jestli měl halucinaci, nebo to byla skutečnost. Byl si skoro jistý, že se mu to jen zdálo a v tu chvíli uviděl na zemi ve sněhu čtyři obří ob-

tisky vlčích tlap. Radostně několikrát vyskočil do vzduchu. Najednou byl tak šťastný a i když ho všechno bolelo, začal utíkat. Najednou věděl, kudy vede správná cesta a už si myslel, že ho nemůže nic zastavit.

Utíkal snad celé hodiny. Už byl téměř doma, když najednou zakopl o pařez, který pod sněhem přehlédl. Když se zvedl a oprášil si šaty, pod pařezem něco uviděl. Byla to stará dřevěná truhla a v ní, věřte nevěřte, zlato a drahé kamení. Kryšpín nevěřil vlastním očím. Vyhrabal celou truhlu ze země a pomalu došel domů.

Celá rodina Kryšpína vítala, všichni byli šťastní, že se v pořádku a ve zdraví

vrátil. Maminka opět plakala, ale tentokrát radostí, že se jí synáček vrátil. Kryšpín všem nadšeně vyprávěl, co všechno se mu přihodilo, a ukázal jim, co našel pod pařezem. Všichni koukali s otevřenou pusou a nikdo neměl slov. Od té doby se Kryšpínovi, celé jeho rodině a dá se říct, že celé vesničce Nebužely, začalo dařit skutečně skvěle. Kryšpínovi se dnem za dnem plnilo vše, na co jen pomyslel.

Tak to byl můj příběh o osamělém vlkovi. A až půjdete na procházku do lesa, buďte ve střehu, třeba ho také zahlédnete.

Kateřina Hádková

Poznámka redakce:

Proč by nemohla být ve zpravodaji pohádka? Už jsme zde přeci našli různé žánry od suchých sdělení až po kuchařské recepty. Třeba tak naučíme číst zpravodaj i naše děti, i když jistě i dospělí si někdy raději přečtou pohádku než úvahy nad obecní problematikou. I tento pohádkový příběh však má v sobě jisté poselství. Vyhlašujeme tímto prázdninovou literární soutěž pro děti i dospělé. Dovedete najít a formulovat poselství, moudrost, poučení, které tato pohádka obsahuje, nebo nás k němu inspiruje? Své odpovědi na tuto výzvu nám sdělte na obecní úřad a nejvýstižnější odpověď vybereme v září na některém našem setkání.

Tisková zpráva

Město Mělník se jako smluvní partner Svazu Měst a obcí ČR účastní od počátku letošního celorepublikového projektu Meziobecní spolupráce. V rámci tohoto projektu budou zpracovány tři základní strategické dokumenty pro celé území ORP Mělník pro oblasti: předškolní a základní školství, odpadové hospodářství a sociální služby, ve kterých bude zpracována

jak analytická část s popisem stávajícího stavu, tak část návrhová, která se bude zabývat případnými způsoby řešení problematických momentů v uvedených oblastech. Stejným způsobem by mělo být zpracováno i téma čtvrtévolitelné, které si starostové zvolí v na základě výsledků dotazníkového šetření na svém prvním společném setkání. Současné budou mapovány

způsoby aktuální spolupráce mezi jednotlivými obcemi, jak ji obce využívají, ve kterých oblastech a jak intenzivně a co by popřípadě chtěly obce změnit, kde by se spolupracovat mohlo a mělo. Analytici mají v současné době připravené první části dokumentů, aby mohly být prodiskutovány na prvním setkání představitelů všech obcí ORP Mělník, které se konalo dne 10.4.2014 v zase-

dacím sále MěÚ Mělník. Tento projekt rovněž nabízí možnost založení nového dobrovolného svazku obcí s působností na celém ORP nebo transformaci stávajících mikroregionů-zda tato možnost bude využita či ne, to bude záležet na představitelích obcí samotných. Výstupy celého projektu mají pro Svaz města obcí zajistit argumentační

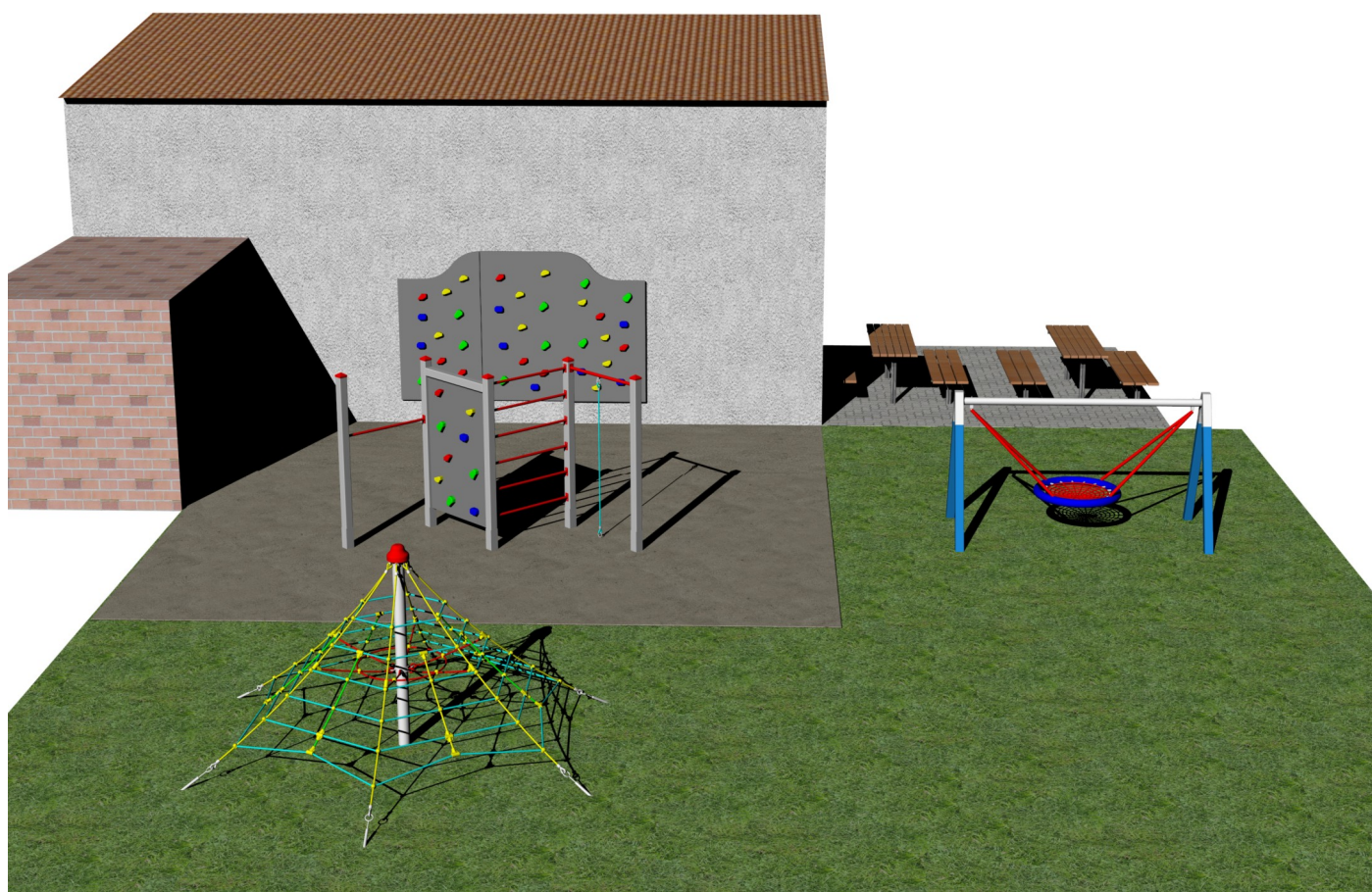
podklady pro jednání o případných legislativních změnách v oblasti spolupráce mezi obcemi zlepšení nastavení fungování veřejné správy.

Na dubnovém jednání zástupců obcí bylo odsouhlaseno čtvrté volitelné téma, které bude v rámci projektu zpracováno, a to cestovní ruch. Dále bude následovat zpracovávání strategických

dokumentů pro všechny čtyři oblasti, ke kterým budou mít možnost vyjádřit se všichni zúčastnění aktéři. V tuto chvíli se tedy těšíme na další postup prací a na nové poznatky o území okresu Mělník.

Marcela Pánková

Dětské hřiště pro Nebužely

Obrázek 1: Podoba dětského hřiště, které v průběhu prázdnin vyrostе u sokolovny

Obrázek 2: Dětský den v Nebuželích

Obrázek 5: Pálení čarodějnic

Obrázek 3: Dětský den v Nebuželích

Obrázek 6: Sekáč roku 2014 na Kroužku

Obrázek 4: Pálení čarodějnic

Obrázek 7: Předávání cen Sekáči

Akce připravované na léto

Nebuželské filmové léto v sokolovně
každé úterý v měsíci červenci a srpnu
začínáme 8.7.2014 ve 20.00 hodin

promítané filmy:

propagační film o obcích Kokořínska (30 min)

Fandíme bio (20 min)

Voda vydělává (20 min)

vstupné zdarma, občerstvení zajištěno

2.8.2014 malý fotbalový turnaj mužů 5 + 1

9.8.2014 letní zábava na hřišti u sokolovny, začátek v 19.00 hodin,

hraje Dynakord-Vitana

12.9.2014 výlet do Kutné Hory